

Regeringens skrivelse

2004/05:36

Hemlig teleavlyssning, hemlig teleövervakning och
hemlig kameraövervakning vid förundersökning i
brottmål under år 2003

Skr.
2004/05:36

Regeringen överlämnar denna skrivelse till riksdagen.

Stockholm den 2 december 2004

Göran Persson

Jens Orback
(Justitiedepartementet)

Skrivelsens huvudsakliga innehåll

I skrivelsen redogörs för tillämpningen under år 2003 av bestämmelserna i rättegångsbalken om hemlig teleavlyssning och hemlig teleövervakning och bestämmelserna i lagen (1995:1506) om hemlig kameraövervakning.

1	Ärendet och dess beredning.....	3
2	Reglerna om hemlig teleavlyssning, hemlig teleövervakning och hemlig kameraövervakning	3
2.1	Allmänt	3
2.2	Hemlig teleavlyssning.....	4
2.3	Hemlig teleövervakning.....	4
2.4	Hemlig kameraövervakning.....	5
2.5	Systemet med offentliga ombud	5
3	Riksåklagarens och Rikspolisstyrelsens redovisning	5
3.1	Tillämpningen av hemlig teleavlyssning	5
3.2	Tillämpningen av hemlig teleövervakning	8
3.3	Tillämpningen av hemlig kameraövervakning	10
4	Slutsatser.....	12
	Utdrag ur protokoll vid regeringsammanträde den 2 december 2004 ...	15

I enlighet med riksdagens önskemål (bet. 1981/82:JuU54, rskr. 1981/82:298) redovisar regeringen årligen hur reglerna om teleavlyssning i rättegångsbalken har tillämpats. I samband med att reglerna om hemlig teleavlyssning och hemlig teleövervakning ändrades den 1 september 1989 uttalades i lagstiftningsärendet (prop. 1988/89:124 s. 55) att regeringens redovisning till riksdagen angående tillämpningen av bestämmelserna borde bibehållas och att en motsvarande redovisning beträffande hemlig teleövervakning borde lämnas. Likaså uttalades i det lagstiftningsärende som låg till grund för lagen (1995:1506) om hemlig kameraövervakning att en redovisning av tillämpningen av bestämmelserna i den lagen skulle lämnas (prop. 1995/96:85 s. 37).

Regeringen lämnade den 20 november 2003 en redogörelse till riksdagen för tillämpningen under år 2002 av bestämmelserna i rättegångsbalken om hemlig teleavlyssning och hemlig teleövervakning samt av bestämmelserna i lagen om hemlig kameraövervakning (skr. 2003/04:36). Skrivelsen behandlades av riksdagen under våren 2004 (bet. 2003/04:JuU12).

Regeringen lämnar nu motsvarande redogörelse för år 2003. Den bygger i huvudsak på uppgifter som Riksåklagaren och Rikspolisstyrelsen gemensamt har lämnat i en skrivelse till regeringen den 31 augusti 2004 (Ju2004/7717/Å).

2 Reglerna om hemlig teleavlyssning, hemlig teleövervakning och hemlig kameraövervakning

2.1 Allmänt

Bestämmelserna om hemlig teleavlyssning och hemlig teleövervakning som tvångsmedel vid utredning av brott finns i första hand i 27 kap. rättegångsbalken. Sådana bestämmelser finns även i lagen (1952:98) med särskilda bestämmelser om tvångsmedel i vissa brottmål, lagen (1988:97) om förfarandet hos kommunerna, förvaltningsmyndigheterna och domstolarna under krig eller krigsfara m.m. samt lagen (1991:572) om särskild utlänningskontroll.

Bestämmelser om hemlig kameraövervakning som tvångsmedel vid utredning av brott finns i första hand i lagen (1995:1506) om hemlig kameraövervakning. Även lagen med särskilda bestämmelser om tvångsmedel i vissa brottmål samt lagen om förfarandet hos kommunerna, förvaltningsmyndigheterna och domstolarna under krig eller krigsfara m.m. innehåller bestämmelser i detta hänseende.

För all tvångsmedelsanvändning anses tre allmänna principer gälla. Dessa principer, som anknyter till innehållet i 2 kap. 12 § regeringsformen, är ändamålsprincipen, behovsprincipen och proportionalitetsprincipen. Ändamålsprincipen innebär att en myndighets befogenhet att använda ett tvångsmedel skall vara bundet till det ändamål för vilket

tvångsmedlet har beslutats. Behovsprincipen innebär att en myndighet får använda ett tvångsmedel bara när det finns ett påtagligt behov och en mindre ingripande åtgärd inte är tillräcklig. Proportionalitetsprincipen, som är lagfäst i bl.a. 27 kap. 1 § tredje stycket rättegångsbalken och 3 § första stycket 3 lagen om hemlig kameraövervakning, innebär att ett tvångsmedel får tillgripas endast om skälen för åtgärden uppväger det intrång eller men i övrigt som åtgärden innebär för den misstänkte eller något annat motstående intresse. En tvångsåtgärd skall alltså i fråga om art, styrka, räckvidd och varaktighet stå i rimlig proportion till vad som finns att vinna med åtgärden.

2.2 Hemlig teleavlyssning

Hemlig teleavlyssning innebär att telemeddelanden, som befordras eller har befordrats till eller från ett telefonnummer, en kod eller annan teleadress, i hemlighet avlyssnas eller tas upp genom ett tekniskt hjälpmedel för återgivning av innehållet i meddelandet (27 kap. 18 § första stycket rättegångsbalken). För att en sådan avlyssning skall få ske krävs det att någon är skäligen misstänkt för ett brott för vilket inte är föreskrivet lindrigare straff än fängelse i två år. Från och med den 1 oktober 2004 får hemlig teleavlyssning också ske i fall där minimistrafvet inte uppgår till fängelse i minst två år, om det enskilda brottets straffvärde överstiger två års fängelse (prop. 2002/03:74, bet. 2003/04:JuU2, rskr. 2003/04:14). Även försök, förberedelse eller stämpling till sådant brott omfattas av bestämmelsen, om gärningen är belagd med straff (27 kap. 18 § andra stycket rättegångsbalken). För tillstånd till hemlig teleavlyssning krävs vidare att vissa andra omständigheter är uppfyllda. Åtgärden måste t.ex. vara av synnerlig vikt för utredningen. Tvångsmedlet kan användas både för avlyssning av telefonsamtal och för upptagning av annan telekommunikation än muntlig sådan, såsom telefax och datakommunikation. Avlyssning kan, med vissa begränsningar, ske också utanför allmänt tillgängliga telenät, t.ex. inom större företagsnät.

2.3 Hemlig teleövervakning

Hemlig teleövervakning innebär att uppgifter i hemlighet hämtas in om telemeddelanden som befordras eller har befordrats till eller från en viss teleadress eller att sådana meddelanden hindras från att nå fram. När det gäller mobiltelefonsamtal är det också möjligt att kontrollera från vilket geografiskt området ett telefonsamtal rings och var mottagaren av samtalet befinner sig. Uppgifter om innehållet i telemeddelandet omfattas inte av detta tvångsmedel. Tvångsmedlet får enligt 27 kap. 19 § rättegångsbalken användas vid förundersökning som gäller brott för vilket det inte är föreskrivet lindrigare straff än fängelse i sex månader, brott enligt 1 § narkotikastrafflagen (1968:64) samt brott enligt 6 § första eller tredje stycket lagen (2000:1225) om straff för smuggling. Från och med den 1 oktober 2004 får teleövervakning också användas vid förundersökning om barnpornografibrott och dataintrång. Tillstånd till hemlig teleövervakning får meddelas redan vid försök, förberedelse eller stämpling till

sådant brott som fullbordat kan medföra hemlig teleövervakning (prop. 2002/03:74, bet. 2003/04:JuU12, rskr. 2003/04:14). I övrigt gäller motsvarande regler som för hemlig teleavlyssning. Skr. 2004/05:36

2.4 Hemlig kameraövervakning

Hemlig kameraövervakning innebär att fjärrstyrda TV-kameror, andra optisk-elektroniska instrument eller därmed jämförbara utrustningar används för optisk personövervakning vid förundersökning i brottmål, utan att upplysning om övervakningen lämnas. Förutsättningarna för att sådan övervakning skall få ske är i övrigt i huvudsak desamma som för hemlig teleavlyssning. Övervakningen får även omfatta den plats där brottet har begåtts, eller en nära omgivning till denna plats, i syfte att fastställa vem som skäligen kan misstänkas för brottet. Lagen om hemlig kameraövervakning trädde i kraft den 1 februari 1996. Vid ikraftträdandet var lagens giltighetstid begränsad till utgången av år 1996. Lagens giltighetstid har sedan förlängts, senast till utgången av år 2007 (prop. 2003/04:74, bet. 2003/04:JuU2, rskr. 2003/04:219, SFS 2004:618).

2.5 Systemet med offentliga ombud

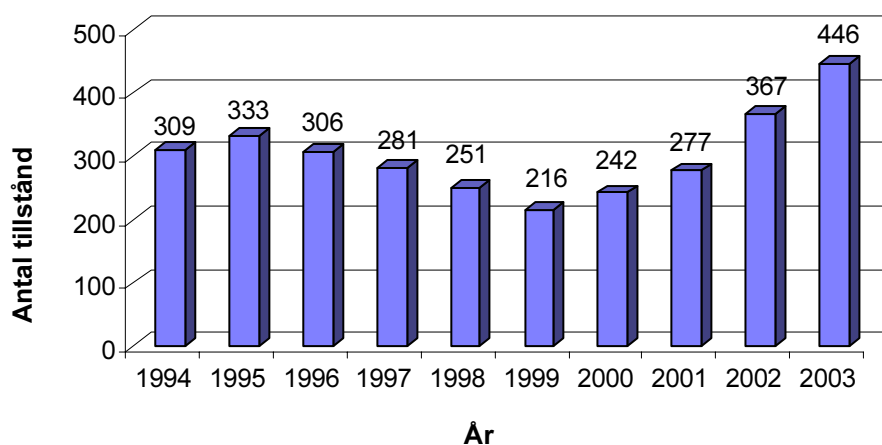
Den 1 oktober 2004 infördes ett system med offentliga ombud i ärenden om hemlig teleavlyssning och hemlig kameraövervakning. Det offentliga ombudet har till uppgift att bevaka enskildas integritetsintressen. Det offentliga ombudet skall ha tillgång till allt material som ligger till grund för domstolens prövning. Han eller hon har möjlighet att yttra sig i ärendet och rätt att överklaga domstolens beslut (prop. 2002/03:74, bet. 2003/04:JuU12, rskr. 2003/04:14).

3 Riksåklagarens och Rikspolisstyrelsens redovisning

3.1 Tillämpningen av hemlig teleavlyssning

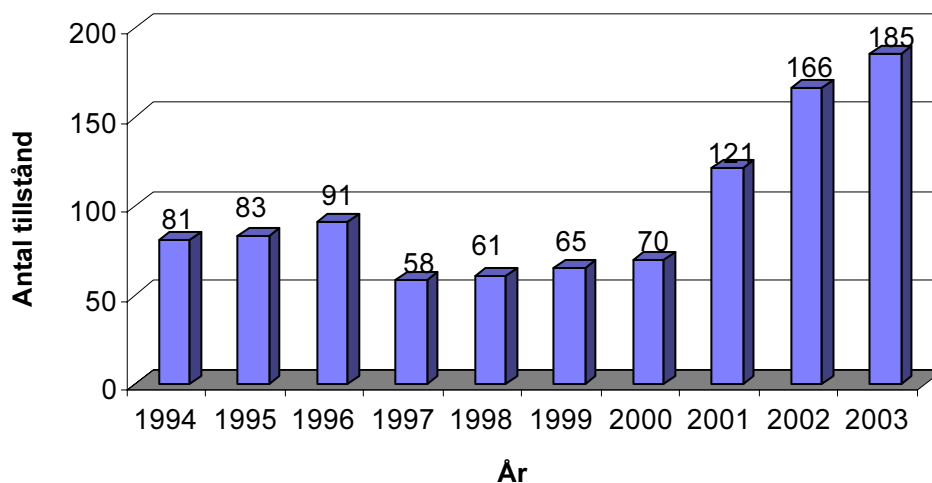
Riksåklagaren och Rikspolisstyrelsen har i en skrivelse till regeringen lämnat uppgifter om tillämpningen under år 2003 av bestämmelserna om hemlig teleavlyssning, hemlig teleövervakning och hemlig kameraövervakning. Av redovisningen framgår att domstolarna under år 2003 har meddelat totalt 631 tillstånd till hemlig teleavlyssning. När det gäller förundersökningar som rör grovt narkotikabrott eller grov narkotikasmuggling, har 446 tillstånd till hemlig teleavlyssning meddelats. Som jämförelse anges nedan i diagramform antalet redovisade tillstånd de senaste tio åren.

Hemlig teleavlyssning, narkotikarelaterad brottslighet

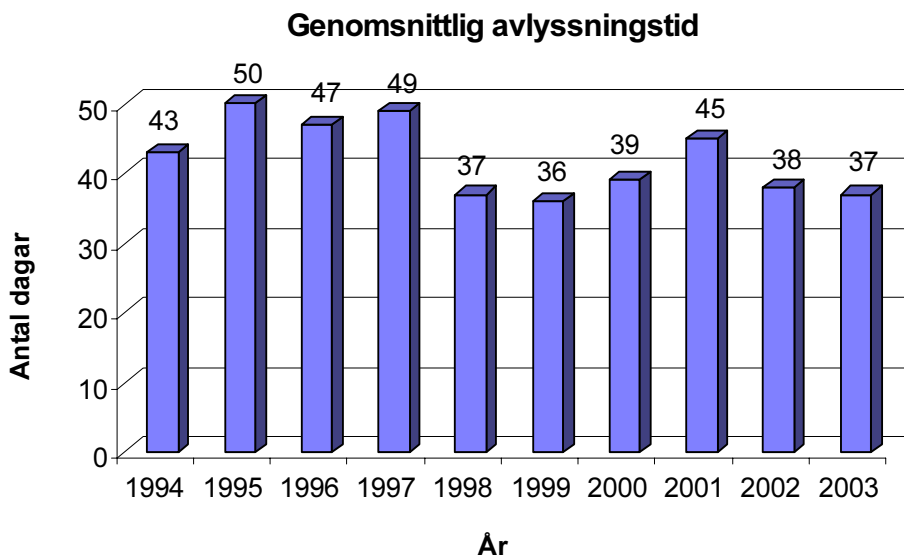

När det gäller andra grova brott har tillstånd till hemlig teleavlyssning meddelats i 185 fall under år 2003. Det har i flertalet av fallen varit frågan om förundersökningar som rör grovt rån samt mord. Enstaka tillstånd har rör förundersökningar om människorov, grov mordbrand, allmänfarlig ödeläggelse, grov penningförfalskning, grov våldtäkt samt människohandel för sexuella ändamål. I följande diagram redovisas antalet tillstånd till hemlig teleavlyssning när det gäller andra grova brott än grovt narkotikabrott eller grov varusmuggling av narkotika under de senaste tio åren.

Hemlig teleavlyssning, övriga brott

I nästa diagram anges den genomsnittliga avlyssningstiden för samtliga brottstyper under den senaste tioårsperioden. Siffrorna är avrundade till antalet hela dagar.

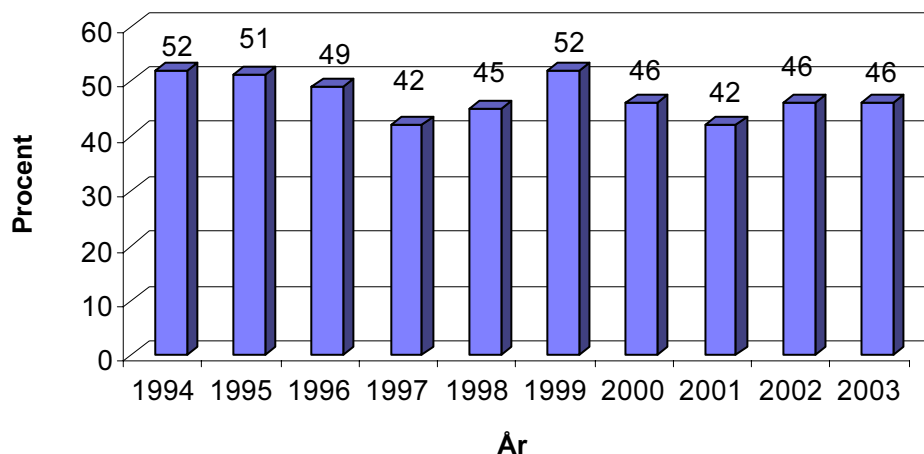
Vid en jämförelse med tidigare år måste en viss försiktighet iakttas. I redovisningen för 1997 och tidigare år har en polismyndighet räknat tidsåtgången per avlyssnat abonnemang oavsett om det varit inom ramen för samma tillstånd eller inte, medan de andra myndigheterna har räknat tidsåtgången per meddelat tillstånd. För åren 1998–2003 har dock samma beräkningsgrund använts, dvs. tidsåtgång per tillstånd.

Avlyssningstiden varierar kraftigt. Under år 2003 var den kortaste tiden för avlyssning en dag och den längsta nästan åtta månader.

I drygt 46 procent av fallen under år 2003 har avlyssningen haft betydelse för förundersökningen beträffande den misstänkte. I 14 procent av fallen har avlyssning inte kunnat ske i önskad omfattning på grund av att t.ex. tekniska problem uppstått, att den misstänkte rest utomlands, att abonnemanget upphört eller att den misstänkte gripits för annat brott. I 6 procent av fallen har ingripande endast kunnat ske mot andra och inte mot den misstänkte. I drygt 33 procent av fallen har förundersökningen lagts ned på grund av att brott inte har kunnat styrkas.

I följande diagram anges för de senaste tio åren i vilken omfattning avlyssningen har haft betydelse för förundersökningen beträffande den missänkte. Siffrorna är avrundade till heltal.

Antalet fall (i procent) där åtgärden har haft betydelse för förundersökningen

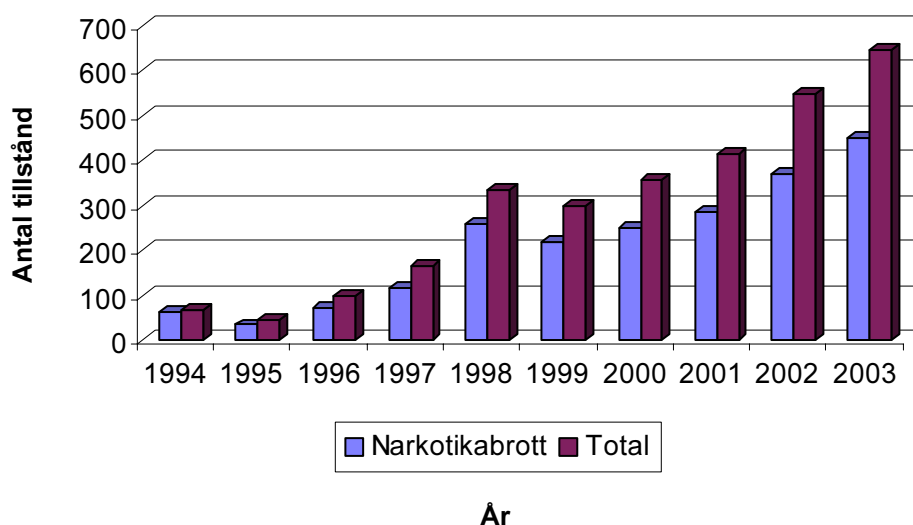
Som framgår av diagrammet ovan har andelen fall där avlyssningen haft betydelse för förundersökningen varit relativt konstant.

Under år 2003 har det förekommit sex fall där en ansökan om hemlig teleavlyssning avslagits av domstol. I tolv fall har tillstånd om teleavlyssning meddelats efter begäran om rättslig hjälp från annat land.

3.2 Tillämpningen av hemlig teleövervakning

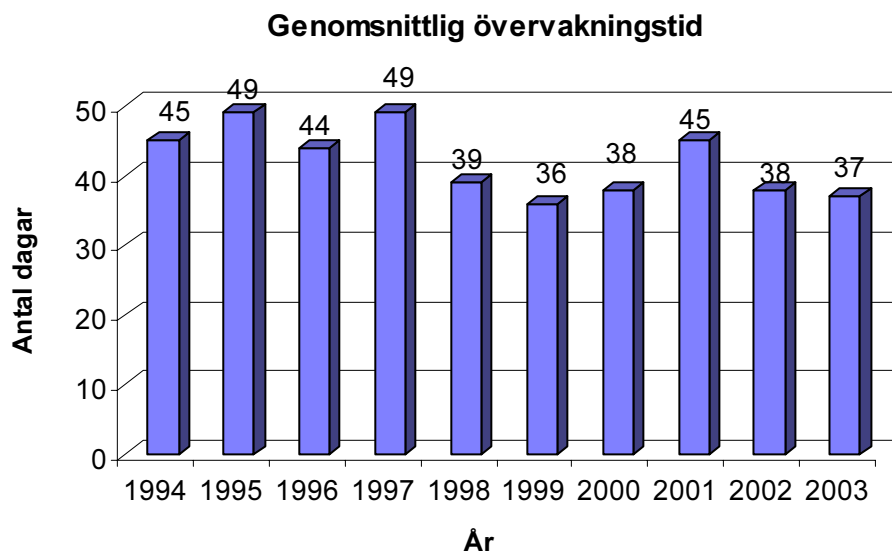
Av Riksåklagarens och Rikspolisstyrelsens redovisning framgår att det under år 2003 lämnades tillstånd till hemlig teleövervakning i 645 fall. Av redovisningen framgår att i så gott som samtliga fall där hemlig teleavlyssning beviljats har även tillstånd till hemlig teleövervakning meddelats. Av meddelade tillstånd till hemlig teleövervakning avsåg 450 fall grovt narkotikabrott eller grov narkotikasmuggling. När det gäller andra grova brott har hemlig teleövervakning, liksom hemlig teleavlyssning (jfr avsnitt 3.1), främst använts vid förundersökningar som rört grovt rån och mord. I enstaka fall har förundersökningar rört människorov, grov mordbrand, allmänfarlig ödeläggelse, grov penningförfalskning, grov våldtäkt, människohandel för sexuella ändamål, grovt barnpornografibrott, grov varusmuggling, grov stöld, grovt bedrägeri, grovt penninghäleri, grov urkundsförfalskning, grovt bokföringsbrott, grovt skattebrott eller grovt miljöbrott. I ett fall har tillstånd till hemlig teleövervakning meddelats efter framställning av Ekobrottsmyndigheten. Fallet avsåg grovt bokföringsbrott och grovt skattebrott. Som en jämförelse anges i följande diagram antalet tillstånd för varje år sedan år 1994.

Hemlig teleövervakning

Som framgår har hemlig teleövervakning använts i betydligt fler fall från och med år 1997 än under tiden dessförinnan. Denna ökning kan främst hänföras till förundersökningar som rör grovt narkotikabrott och varusmuggling av narkotika (grovt brott) respektive grov narkotikasmuggling.

I nästa diagram anges den genomsnittliga övervakningstiden för samtliga brottstyper under den senaste tioårsperioden. Siffrorna är avrundade till antalet hela dagar.

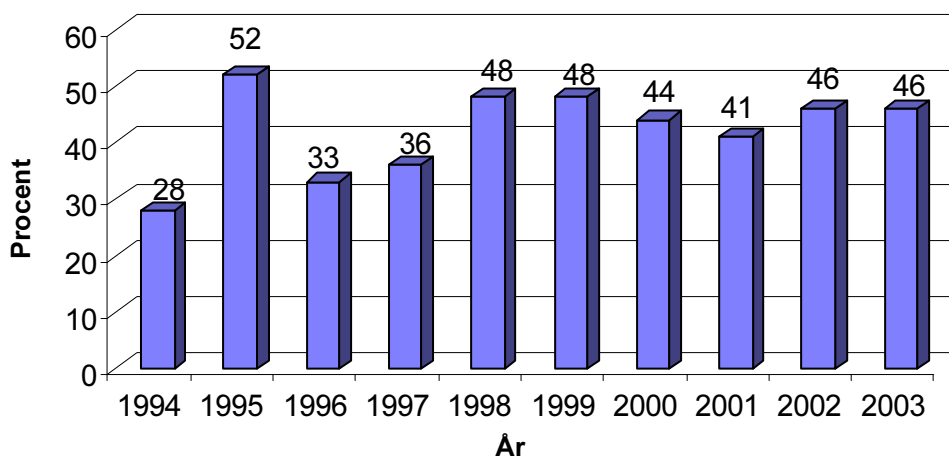
Av samma skäl som angetts i fråga om hemlig teleavlyssning kan en säker jämförelse med tidigare år inte göras.

Liksom vid hemlig teleavlyssning varierar övervakningstiderna kraftigt. Under år 2003 var den kortaste tiden en dag och den längsta nästan åtta månader.

Av intresse är också vilken betydelse övervakningen har haft för förundersökningen beträffande den misstänkte. Under år 2003 hade över-

vakningen betydelse i knappt 46 procent av fallen. I 14 procent av fallen har övervakningen avbrutits i förtid på grund av t.ex. tekniska problem, att den misstänkte rest utomlands, abonnemanget upphört eller den misstänkte gripits för annat brott. I 6 procent av fallen har tillslag endast kunnat ske mot annan än den misstänkte. I knappt 34 procent av fallen har förundersökningen lagts ned på grund av att brott inte har kunnat styrkas. I det följande diagrammet anges för varje år sedan 1994 i vilken omfattning övervakningen har haft betydelse för förundersökningen beträffande den misstänkte. Siffrorna är avrundade till heltal.

Antalet fall (i procent) där åtgärden har haft betydelse för förundersökningen

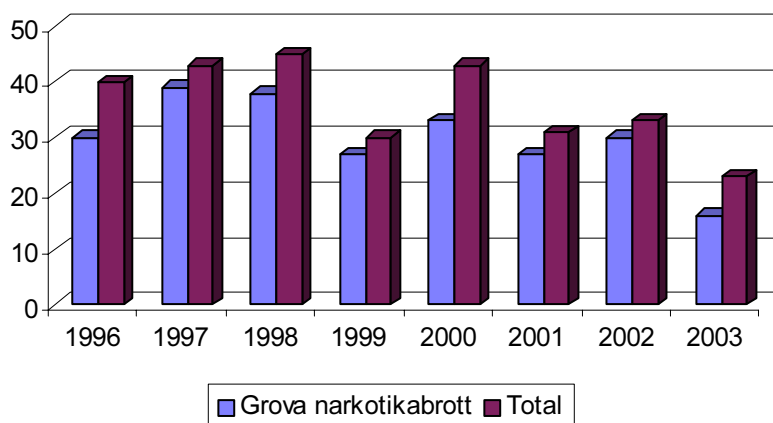

Under år 2003 har domstol i sju fall avslagit en ansökan om tillstånd till hemlig teleövervakning. I tolv fall har tillstånd till teleövervakning meddelats på grund av begäran om rättslig hjälp från annat land.

3.3 Tillämpningen av hemlig kameraövervakning

Av Riksåklagarens och Rikspolisstyrelsens redovisning framgår att det under år 2003 lämnades tillstånd till hemlig kameraövervakning i 23 fall. Av dessa avsåg 16 fall grovt narkotikabrott eller grov narkotikasmuggling. Övriga fall avsåg grov mordbrand, grovt rån och människohandel för sexuella ändamål.

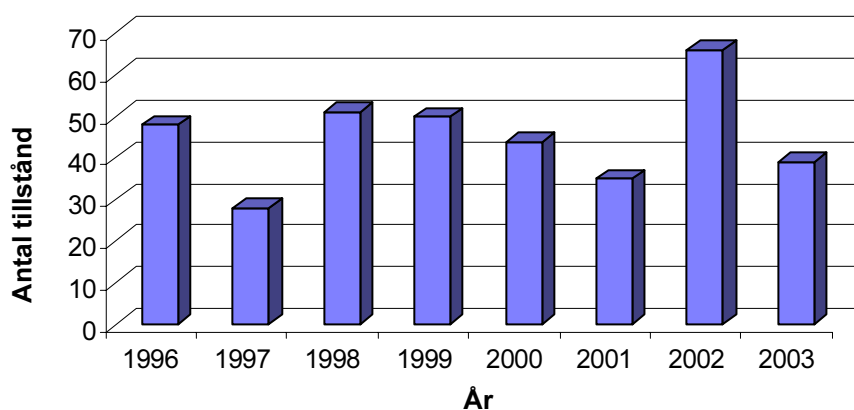
Hemlig kameraövervakning

Den genomsnittliga tiden för hemlig kameraövervakning var drygt 26 dagar. Motsvarande siffror för åren 2001 och 2002 var 34 respektive 29 dagar. Tiden varierar i de enskilda fallen under år 2003 från en dag till drygt fem månader.

Den hemliga kameraövervakningen har haft betydelse för förundersökningen i drygt 39 procent av fallen. I drygt 34 procent av fallen har kameraövervakningen avbrutits i förtid på grund av tekniska problem. I 26 procent av fallen har förundersökningen lagts ned på grund av att brott inte har kunnat styrkas. Av diagrammet nedan framgår för varje år sedan 1996, då lagstiftningen trädde i kraft, i vilken utsträckning övervakningen haft betydelse för förundersökningen beträffande den misstänkte.

Antalet fall (i procent) där åtgärden har haft betydelse för förundersökningen

Av redovisningen framgår att tvångsmedlen, i likhet med tidigare år, främst har använts vid förundersökningar där det funnits misstanke om organiserad eller annars omfattande narkotikabrottslighet. Huvudsyftet är liksom tidigare att avslöja den mer omfattande narkotikasmugglingen till Sverige och narkotikaförsäljningen inom landet.

Antalet televlyssningar på grund av misstanke om grov narkotikabrottslighet har ökat avsevärt sedan år 1969, då möjligheten att använda detta tvångsmedel infördes för den typen av brottslighet. Under åren 1995–1999 sjönk antalet meddelade tillstånd från 333 till 216. Antalet tillstånd har därefter stigit. Under år 2003 meddelades 446 tillstånd, vilket är tioårsperiodens högsta antal. Ökningen av antalet tillstånd under år 2003 beror, liksom ökningen under år 2002, till stor del på att polisen har fått bättre tekniska möjligheter till avlyssning och kan avlyssna nya typer av telefoner. Den grova brottsligheten har i dag en mer organiserad struktur och det är vanligt att större grupperingar, ofta med internationella förgreningar, deltar i planeringen och utförandet av brott. Detta medför att ett stort antal tillstånd kan komma att meddelas inom ramen för en och samma förundersökning.

Narkotikasituationen i Sverige är alltså allvarlig. Mängden tillgänglig illegal narkotika är stor. Läget är särskilt allvarligt när det gäller vissa narkotikapreparat. Beträffande amfetamin är antalet beslag högt och den beslagtagna mängden är fortfarande mycket hög. Under år 2003 beslagtogs en stor mängd amfetamin, 312 kg. Motsvarande siffra för år 2002 var 327 kg och för år 2001 var mängden drygt 231 kg. Mängden beslagtagna amfetamin är en av de största under de senaste tio åren, endast år 2002 var mängden något större. Antalet beslag samt den beslagtagna mängden av metamfetamin och cannabis har ökat i förhållande till år 2002, vilket tyder på en stor tillgång. När det gäller heroin har däremot den beslagtagna mängden minskat avsevärt under år 2003, från 59 kg under år 2002 till 13 kg, medan antalet beslag är något fler än under föregående år.

Vidare har avlyssning skett i förhållandevis stor omfattning på grund av misstankar om annan grov brottslighet, bl.a. mord och grovt rån.

Den totala andelen fall där hemlig televlyssning har haft betydelse för förundersökningen har varit relativt konstant under de senaste tio åren. Andelen har varierat mellan 42 och 52 procent. Det kan konstateras att användningen av hemlig televlyssning även under år 2003 har varit framgångsrik och haft betydelse för möjligheten att avslöja och utreda brott.

Även hemlig teleövervakning har i första hand använts vid förundersökningar som gällt narkotikabrott. Antalet tillstånd har ökat kraftigt sedan år 1996. Det kan, som också pekats på i tidigare skrivelser, till stor del förklaras av att utvecklingen varit den att ansökningar om tillstånd till hemlig televlyssning regelmässigt kombineras med en ansökan om tillstånd till hemlig teleövervakning. I viss mån kan ökningen här också förklaras med en ökad användning av hemlig teleövervakning även i utredningar som inte rör narkotikarelaterad brottslighet. Det har visat sig att den tekniska information om telemeddelanden som de brottsbekämpande myndigheterna kan få genom hemlig teleövervakning är mycket betydel-

sefull och utgör ett viktigt komplement till teleavlyssning vid utredning av brott.

Brottsligheten är allt oftare gränsöverskridande och modern teknik används i stor utsträckning av brottslingar i samband med deras brottsliga verksamhet. Frågor som tidigare har kunnat lösas på nationell nivå kräver numera i stor utsträckning internationellt samarbete. Inom EU har man antagit en konvention om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan EU:s medlemsstater (2000 års EU-konvention). I konventionen regleras för första gången rättslig hjälp med hemlig teleavlyssning och hemlig teleövervakning. När konventionen har trätt i kraft kommer det att finnas bättre möjligheter att i svenska förundersökningar använda sig av avlyssning och övervakning inom EU. Förslag till de lagändringar som behövs för att tillträda konventionen utarbetas för närvarande i Justitiedepartementet. Redan nu förekommer det, vilket också redovisats i årets skrivelse, att svenska myndigheter med stöd av lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål hjälper utländska myndigheter med användningen av hemliga tvångsmedel.

Frågan om avlyssning och övervakning av telemeddelande, särskilt rörande datorrelaterad brottslighet, tas även upp i Europarådets konvention om IT-relaterad brottslighet. Konventionen syftar till att underlätta effektiva åtgärder mot gränsöverskridande sådan brottslighet. Frågan om konventionen bör ratificeras av Sverige bereds för närvarande inom Justitiedepartementet.

Användningen av hemlig kameraövervakning har minskat de senaste tre åren. Den hemliga kameraövervakningen har trots den minskade användningen visat sig vara ett värdefullt verktyg i polisens spaningsarbete. Spaning har kunnat utföras i situationer där det annars inte skulle ha varit möjligt. Enligt vad som redovisats av Riksåklagaren och Rikspolisstyrelsen har den hemliga kameraövervakningen genomförts på sådant sätt att man tagit hänsyn till för övervakningen ovidkommande personers integritet.

Beslut om hemliga tvångsmedel fattas av domstol utan att den misstänkte själv är närvarande. Att inte den misstänkte kallas till en sådan prövning är självklar eftersom avsikten är att han eller hon inte skall känna till att tvångsmedel används. Som nämnts under avsnitt 2.5 har det från och med den 1 oktober 2004 införts ett system med offentliga ombud i ärenden om hemlig teleavlyssning och hemlig kameraövervakning. Dessa ombud är motparter till åklagaren vid sammanträden inför domstol. Det offentliga ombudet har till uppgift att bevaka enskildas rätt och integritetsintressen i allmänhet. Han eller hon skall lyfta fram alla aspekter, även t.ex. skydd för tredje mans integritet. Det offentliga ombudet skall också bevaka att de grundläggande principerna för tvångsmedelsanvändning följs, dvs. ändamålsprincipen, behovsprincipen och proportionalitetsprincipen. Som tidigare nämnts har det offentliga ombudet möjlighet att överklaga domstolens beslut. Syftet med systemet är bl.a. att stärka den enskildes rättsskydd och att, utöver att det är domstol som prövar ansökan om tillstånd, skapa ytterligare rättssäkerhetsgarantier redan vid tillståndsprövningen.

Vid all tvångsmedelsanvändning måste en avvägning ske mellan vilken nytta denna kan föra med sig och graden av intrång i den enskildes integritet. Regeringen har tillsatt en parlamentariskt sammansatt kom-

mitté, Integritetsskyddskommittén, som bl.a. har fått i uppdrag (dir. 2004:51) att kartlägga och analysera lagstiftningen som rör den personliga integriteten och överväga om det vid sidan av befintlig lagstiftning behövs generellt tillämpliga bestämmelser till skydd för den personliga integriteten. När det gäller intresset av effektivitet i brottsbekämpningen, skall kommittén särskilt analysera förhållandet mellan å ena sidan den totala verkan av befintliga tvångsmedel och övervakningsmetoder och å andra sidan skyddet för den personliga integriteten. Kommittén skall slutredovisa sitt arbete senast den 30 mars 2007.

Vid användning av hemliga tvångsmedel kommer det ibland fram uppgifter som inte har samband med det brott som legat till grund för tvångsmedlet. I vilken utsträckning sådan information, s.k. överskottsinformation, får utnyttjas är inte uttryckligt reglerat i lag. På uppdrag av Justitiedepartementet har en utredare utarbetat ett förslag till en reglering av överskottsinformation som kommer fram vid användning av hemliga tvångsmedel (Ds 2003:13). Promemorian har remitterats och bereds inom Justitiedepartementet.

Avslutningsvis konstaterar regeringen att de i skrivelsen behandlade tvångsmedlen har visat sig vara värdefulla hjälpmedel i kampen mot den grova, många gånger organiserade, brottsligheten. Samtidigt är det nödvändigt att noga följa utvecklingen när det gäller såväl hemlig teleavlyssning, hemlig teleövervakning som hemlig kameraövervakning. Den årliga redovisningen från Riksåklagaren och Rikspolisstyrelsen är ett viktigt underlag för att kunna bedöma hur reglerna tillämpas och vilka förändringar som skett i förhållande till tidigare år. Det pågår alltså en dialog med myndigheterna i syfte att försöka förbättra den årliga redovisningen till riksdagen. Syftet med arbetet är att åstadkomma en tydligare redovisning av hur tvångsmedlen används och resultatet av användningen. Vissa förändringar har skett i år när det gäller redovisningen av de internationella åtgärderna. Det är viktigt att de brottsbekämpande myndigheterna så långt som möjligt kan redovisa effekterna av de olika åtgärderna.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 2 december 2004

Närvarande: statsministern Persson, ordförande, statsråden Freivalds, Sahlin, Östros, Messing, Y. Johansson, Sommestad, Karlsson, Nykvist, Andnor, Nuder, Hallengren, Björklund, Holmberg, Jämtin, Österberg, Orback, Baylan

Föredragande: statsrådet Orback

Regeringen beslutar skrivelse 2004/05:36 Hemlig teleavlyssning, hemlig teleövervakning och hemlig kameraövervakning vid förundersökning i brottmål under år 2003